

КРЕДИТНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ: СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ В УКРАЇНІ

BANKS CREDIT-INVESTMENT ACTIVITY: MATTER AND FEATURES OF IMPLEMENTATION IN UKRAINE

У статті розглянуто сутність кредитно-інвестиційної банківської діяльності та надано розширене тлумачення цього поняття. Проаналізовано сучасний стан та перспективи розвитку кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ в Україні. Визначено, що ключовими проблемами, що заважають активізації банківських кредитно-інвестиційних операцій, є проблемна заборгованість та дефолти за борговими зобов'язаннями. З метою ефективного розвитку банківської діяльності запропоновано запровадження механізмів управління доходністю та ризиком кредитно-інвестиційних операцій в межах комплексної системи ризик-менеджменту банківських установ. Стверджується, що активізація кредитно-інвестиційної діяльності – це глобальна задача, яка має вирішуватися на рівні державної політики, а отже потребує розробки відповідного фінансового механізму.

Ключові слова: кредитно-інвестиційна діяльність; банківська установа; ризик-менеджмент; банківський кредит; облигаційна позика; фінансовий механізм.

В статье рассмотрено сущность кредитно-инвестиционной банковской деятельности и дано расширенное толкование этого понятия. Проанализировано современное состояние и перспективы развития кредитно-инвестиционной деятельности банковских учреждений в Украине. Определено, что ключевыми проблемами, которые мешают активизации банковских кредитно-инвестиционных операций, являются проблемная задолженность и дефолты по долговым обязательствам. С целью эффективного развития банковской деятель-

ности предложено внедрение механизмов управления доходностью и риском кредитно-инвестиционных операций в рамках комплексной системы риск-менеджмента банковских учреждений. Утверждается, что активизация кредитно-инвестиционной деятельности – это глобальная задача, которая должна решаться на уровне государственной политики, а значит требует разработки соответствующего финансового механизма.

Ключевые слова: кредитно-инвестиционная деятельность; банковское учреждение; риск-менеджмент; банковский кредит; облигационный займ; финансовый механизм.

The article considers the essence of credit and investment banking activity and gives an expanded interpretation of this concept. The current situation and the development prospects of the credit-investment activity of banking institutions in Ukraine are being analyzed in this article. It is defined that the major obstacles in the bank's credit-investment operations intensification are the troubled indebtedness and the defaults on debt instruments. The implementation of the bank's credit-investment operations risk-yield management tools is proposed for the efficiency improvement in banks activities within the complex risk-management system for the banking institutions. It is stated in the article that the credit-investment activity intensification is the global challenge, that should be solved on the state-policy level, consequently it requires the corresponding financial mechanism development.

Key words: credit-investment activity; banking institution; risk-management; bank loan; bond loan; financial gear.

УДК 336.71

Долінський Л.Б.

к.е.н., доцент,
доцент кафедри економіко-
математичного моделювання
Київський національний економічний
університет

Постановка проблеми. Розвинені економічні відносини між суб'єктами господарювання передбачають чітку та ефективну організацію процесів мобілізації, розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів. У сучасному економічному середовищі забезпечення даних процесів покладається на фінансову систему (фінансовий ринок) країни. В свою чергу, драйвером розвитку фінансової системи є кредитно-інвестиційна діяльність. Вона також є основним джерелом генерування доходів фінансових установ тому важливість її активізації важко переоцінити.

В Україні фінансовий ринок є банкоцентричним, оскільки найбільш потужними учасниками ринку є саме комерційні банки. Тому важливим питанням як в науковому так і в прикладних аспектах є дослідження кредитно-інвестиційної діяльності саме для банківських установ.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Питання кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ розглядали в своїх працях такі

відомі науковці як: Мороз А.М. [1], Луців Б.Л. [2], Любунь О.С. [3], Пересада А.А. [4], Примостка Л.О. [5], Синки Дж. [6], Фабоцци Ф. [7], Шелудько Н.М. [8] та інші.

Незважаючи на значну кількість досліджень, проведених з даної тематики, існує необхідність подальшого вивчення сутності існуючих проблем з урахуванням специфічних властивостей вітчизняної банківської системи, а також уточнення основних дефініцій щодо кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ в Україні.

Постановка завдання. Висвітлення проблемних питань функціонування банківських установ в Україні та уточнення основних дефініцій щодо банківської кредитно-інвестиційної діяльності.

Виклад основного матеріалу. У Законі України «Про банки і банківську діяльність» [9] сказано, що банківська діяльність – це залучення у вклади грошових коштів фізичних і юридичних осіб та розміщення зазначених коштів від свого імені, на власних умовах та на власний ризик, від-

криття і ведення банківських рахунків фізичних та юридичних осіб.

Отже, важливою складовою банківської діяльності є розміщення коштів, яке реалізується шляхом здійснення кредитних та інвестиційних операцій.

В цьому ж Законі сказано, що банківський кредит – це будь-яке зобов'язання банку надати певну суму грошей, будь-яка гарантія, будь-яке зобов'язання придбати право вимоги боргу, будь-яке продовження строку погашення боргу, яке надано в обмін на зобов'язання боржника щодо повернення заборгованої суми, а також на зобов'язання на сплату процентів та інших зборів з такої суми [9].

Відповідно до Закону України «Про інвестиційну діяльність» [10], інвестиціями визнаються довгострокові вкладення різних видів майна, інтелектуальних цінностей та майнових прав в об'єкти господарської діяльності з метою одержання доходу (прибутку) або досягнення іншого соціального ефекту. Також, у Законі України «Про інвестиційну діяльність» [10] сказано, що джерелами фінансування інвестицій можуть виступати банківські кредити, що свідчить про пов'язаність кредитної та інвестиційної діяльності банків.

Отже, банківське кредитування та інвестування за своєю економічною природою є дуже схожими фінансовими операціями, сутність яких полягає в розміщенні (вкладенні) коштів з метою одержання прибутку. Причому як кредитування так й інвестування передбачають, що банк надає тимчасово вільні кошти на умовах платності, поверненості, строковості.

Таким чином, на наш погляд, кредитно-інвестиційною діяльністю банківських установ можна вважати всі види активних банківських операцій, сутність яких полягає у видачі (вкладенні) коштів в обмін на певні боргові зобов'язання з метою одержання прибутку (відсоткового доходу) від цих капіталовкладень за умов виконання позичальником взятих зобов'язань вчасно та в повному обсязі.

Надавши визначення кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ з урахуванням профільного законодавства, проаналізуємо ключові відмінності між кредитними та інвестиційними операціями (розглядатиме лише фінансові інвестиції).

Для кредитних операцій характерною є наявність конфіденційного кредитного договору між банком (кредитором) та позичальником (боржником), а для фінансових інвестицій окремого договору не потрібно, умови угоди зазвичай є публічними (публікуються у вільному доступі у проспекті емісії відповідних цінних паперів). Інша відмінність між кредитною та інвестиційною діяльністю полягає в тому, що при кредитуванні, як правило, банк виступає єдиним кредитором для боржника в межах цієї операції, а при інвестуванні, навіть в одному випуску цінних паперів одного емітента,

може бути багато інвесторів (держателів), які ділять між собою потенційні доходи та кредитно-інвестиційні ризики.

Взагалі, боргові цінні папери з одного боку є об'єктами інвестування, а з іншого боку їх прийнято відносити до інструментів комерційного кредитування. Об'єктом комерційного кредиту також можуть бути реалізовані товари, виконані роботи, надані послуги щодо яких продавцем надається відстрочка платежу. Комерційне кредитування у вигляді боргових цінних паперів передбачає, що останні є борговим зобов'язанням, яке обумовлює певні кредитні вимоги, тобто утворюється пара: боргове зобов'язання – кредиторські вимоги.

Інший тип боргових зобов'язань виникає у разі звичайних банківських кредитних угод. Класичне кредитування являє собою тріаду: кредитна угода – боргове зобов'язання – кредиторські вимоги. Тобто за банківським кредитом, на відміну від кредитування за допомогою боргових цінних паперів, обов'язково має існувати певна кредитна угода. Разом з тим, кредитно-інвестиційний ризик має відношення до всіх фінансових угод, для яких характерним є виникнення пари боргове зобов'язання – кредиторські вимоги.

Боргові зобов'язання, які оформлені у вигляді боргових цінних паперів, є більш «гнучкими» в аспекті договірних умов, і надають кредитору (інвестору) ширший діапазон можливої норми дохідності. Однак, з погляду надійності, боргові цінні папери в більшості випадків є бланковим (незабезпеченим) борговим зобов'язанням, натомість класичні кредитні продукти зазвичай є забезпеченими (заставою або іншими способами).

Найбільш розповсюдженим видом боргових цінних паперів в Україні є облігації. У табл. 1. наведено порівняльну характеристику облігаційної позики (інвестиційний інструмент) та класичного банківського кредиту (традиційний кредитний інструмент).

Отже, якщо порівнювати облігаційну позику з банківським кредитом (див. табл. 1), то, на нашу думку, їх основна відмінність полягає у тому, що облігації є публічним інструментом, з відомими інвестиційними параметрами випуску (номінальна вартість, строк обігу, ставка дохідності тощо), а умови банківського кредиту є конфіденційними та становлять комерційну таємницю. Крім того, більшість умов банківського кредиту (насамперед, сума боргу, строк кредитування, кредитна ставка тощо) є індивідуальними та узгоджуються між конкретними кредитором та позичальником. З цього випливає, що банківський кредит має дуже обмежені можливості щодо виходу кредитора з фінансування цього боргового зобов'язання, коли кредитна угода вже укладена. Облігації, як цінні папери, що вільно обертаються на фондовому ринку, дозволя-

Таблиця 1

Порівняльна характеристика банківського кредиту та облігаційної позики

Ознака	Облігаційна позика	Традиційний банківський кредит
Визначення умов боргового зобов'язання	Умови є публічними та загальновідомими на ринку, які позичальник (емітент) пропонує всім гіпотетичним кредиторам (інвесторам)	Є конфіденційними та індивідуально узгоджуються між позичальником та кредитором
Кількість кредиторів (інвесторів)	Може бути багато інвесторів, навіть за одним випуском облігацій	Зазвичай є один банк-кредитор
Підтвердження боргового зобов'язання з боку позичальника (емітента)	Зобов'язання є публічним та задеклароване у проспекті емісії облігацій. Не потребує укладання окремої кредитної угоди між емітентом та інвестором	Банківський кредит обов'язково оформлюється шляхом укладання певного кредитного договору між позичальником та кредитором
Можливість перепродажу боргового зобов'язання	Облігація, як інструмент фондового ринку, може бути перепродана багато разів протягом обігу, причому інвестори можуть отримати певний спекулятивний дохід від перепродажу	Перепродаж кредитів є дуже обмеженим, зазвичай реалізується лише шляхом переуступки прав боргових вимог. Як правило, застосовуються для проблемних кредитів, при цьому боргові зобов'язання перепродаються зі значним дисконтом, отже банк фіксує збитки.
Забезпечення	Звичайні облігації не потребують забезпечення, іпотечні облігації забезпечені іпотечним пулом. В більшості випадків, облігації це «бланковий» (незабезпечений) кредит	В більшості випадків банківський кредит забезпечений заставою та / або іншими засобами
Кредитна історія	За облігаціями формується публічна історія стосовно їх емітента (позичальника)	Кредитна історія не є публічною, але її можна отримати за запитом у спеціальних кредитних бюро
Оцінка ризиків	Існує загальновідома публічна оцінка у вигляді кредитних рейтингів облігацій, яка доступна всім інвесторам	Кожний банк проводить власне внутрішнє оцінювання ризиків

ють інвестору перепродати їх та отримати кошти, не чекаючи моменту погашення цього боргового зобов'язання. Перепродаж облігацій, за сприятливої ринкової кон'юнктури, може бути вигідним для інвестора. Тобто, гіпотетично він може розраховувати за облігаціями не лише на відсоткові доходи як за кредитним інструментом, але й на спекулятивні доходи як за інструментом фондового ринку.

В цілому, в аспекті банківських фінансових операцій, спрямованих на формування їх кредитно-інвестиційних активів, *інвестиційна діяльність* тісно пов'язана з *кредитною діяльністю*, оскільки інструменти фінансових інвестицій також є засобами публічної позики, тобто інвестор, вкладаючи кошти в певний бізнес, насправді кредитує його, надаючи позиковий капітал. Отже на фінансовому ринку відносини «емітент – інвестор» майже рівнозначні до відносин «позичальник – кредитор». Таким чином, боргові зобов'язання у позичальників, з одного боку, та кредиторські вимоги у банківських установ, з іншого боку, виникають як за звичайними банківськими кредитами (традиційна банківська *кредитна* діяльність у системі відносин «позичальник – кредитор») так і за борговими цінними паперами (банківська *інвестиційна* діяльність у системі відносин «емітент – інвестор»).

Разом інструменти традиційного банківського кредиту (*кредитні угоди*) та фінансові інструменти комерційного кредитування (*боргові цінні папери*) є основними складовими кредитно-інвес-

тиційного портфелю банківських установ. Надалі говоритимемо про *банківську кредитно-інвестиційну діяльність*, розуміючи, що вона відноситься до всіх активних операцій банківських установ, спрямованих на формування їх *кредитно-інвестиційного портфелю* з метою отримання відсоткового доходу.

Зрозуміло, що залежно від специфічних внутрішніх чинників та кон'юнктури зовнішніх ринків в банку можуть зміщуватися акценти стосовно питомої ваги кредитування та інвестування у складі активних банківських операцій. До того ж, кредитно-інвестиційна політика кожного комерційного банку залежить від багатьох зовнішніх і внутрішніх чинників, стратегічних цілей, ставлення до ризику тощо, що, в свою чергу, обумовлює і вибір відповідних фінансових інструментів.

Банківська установа є професійним фінансовим посередником, який залучає тимчасово вільні кошти юридичних та фізичних осіб, а потім намагається оптимально розподілити їх, трансформуючи їх у кредитно-інвестиційні активи. Банки спрямовують акумульовані ресурси (власні, залучені та запозичені кошти) в найпривабливіші та найефективніші кредитні угоди та інвестиційні проекти. Головними споживачами банківських фінансових послуг виступають домогосподарства та підприємства реального сектору економіки. При цьому, відповідно до ринкових законів попиту та пропозиції, кошти у вигляді кредитів та інвестицій над-

ходять до тих галузей економіки де є найбільша потреба у додаткових фінансових ресурсах. Таким чином, важлива роль банківських установ на макроекономічному рівні полягає в тому, що вони фінансують різні сфери підприємництва та стимулюють розвиток реального сектору економіки, забезпечуючи ефективні ринкові механізми мобілізації, розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів у матеріальне виробництво, виступаючи каталізатором розвитку економічної системи в цілому. Тобто, в макроекономічному аспекті, кредитно-інвестиційна діяльність банківських установ спричиняє не лише зростання капіталізації на рівні банку, але й сприяє приросту суспільного капіталу. Отже, повністю погоджуємось з Огородник В.В., яка стверджує, що саме розвиток банківської кредитно-інвестиційної діяльності, дасть змогу підвищити інвестиційну привабливість держави та забезпечити структурні зрушення в економіці [11].

Однак, розвитку банківської системи та активізації кредитно-інвестиційних операцій в Україні в значній мірі заважають накопичені «проблемні» (непрацюючі) активи у кредитно-інвестиційних портфелях, які утворилися внаслідок масових випадків дефолтів (неплатежів) за борговими зобов'язаннями. Тому, ключовим злободенним питанням у кредитно-інвестиційній діяльності є питання управління ризиком боргових інструментів в межах комплексної системи ризик-менеджменту фінансових установ. Нівелювання наслідків «кризи неплатежів» шляхом зниження кредитно-інвестиційних ризиків, має призвести до поступового покращення інвестиційного клімату та активізації фінансово-кредитної діяльності з метою фінансування діяльності підприємств реального сектору економіки.

Рішенням Ради НБУ «Про активізацію кредитування в Україні» [12] задекларовано, що повільні темпи активізації банківського кредитування, перевага в структурі кредитного портфеля короткотермінових кредитів, відносно високі ставки за кредитами не сприяють ні підвищенню темпів відновлення економіки, ні перешкоджанню зниженню інфляції, яке можна забезпечити через кредитне стимулювання вітчизняного виробництва та імпортозаміщення. Ефективний розвиток економіки можливий лише за умови активного розвитку реального сектору, який має бути пріоритетним об'єктом банківського кредитування. Кредити, надані підприємствам реального сектору, сприятимуть розвитку виробництва, особливо за умови їх спрямування на модернізацію, технічне переозброєння та інновації. Активізація кредитування за прийнятними для суб'єктів господарювання відсотковими ставками та довгими термінами позик потребує комплексного врегулювання. Заходи щодо цього мають стосуватися як необхідності підтримки реального сектору еконо-

міки з боку держави, так і стимулювання банків до надання кредитів [12].

Таким чином, необхідно враховувати взаємозалежність успішного розвитку кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ та економіки в цілому. З одного боку, сталий економічний розвиток країни значною мірою залежить від ефективного функціонування її банківської системи, а з іншого боку, комерційні банки зацікавлені в стабільному економічному середовищі, що є необхідною умовою їх активної кредитно-інвестиційної діяльності. В цілому, сталий розвиток та ефективне функціонування економіки України вимагає дієвих заходів стимулювання кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ. Причому, ця проблема має вирішуватися в комплексі, на загальнодержавному рівні, з метою активізації всіх взаємопов'язаних суб'єктів кредитно-інвестиційних операцій: населення, як постачальників грошових коштів (депозитні операції) та як споживачів кредитних послуг; банків, як фінансових посередників, ключових кредиторів та інвесторів; суб'єктів господарювання, як основних об'єктів фінансування; держави, як регулятора економіко-правових відносин між усіма учасниками кредитно-інвестиційної діяльності.

Виходячи з вищезазначеного, зрозуміло, що активізація кредитно-інвестиційної діяльності – це глобальна задача, яка має вирішуватися на рівні державної політики, а отже потребує розробки відповідного *фінансового механізму*, який буде розглянуто у наступних публікаціях автора.

Значні обсяги непрацюючих накопичень, відкладених населенням «на чорний день», за умов повернення довіри до банківської системи, можуть суттєво підсилити ресурсну базу банківських установ. Для банків це означає покращення фондування, для фізичних осіб – покращення рівня життя за рахунок отримання пасивних доходів. Наявність ресурсів для розміщення стимулюватиме банки активніше фінансувати діяльність вітчизняних підприємств. Комерційні банки отримуватимуть відсотковий дохід, а підприємства, за умов доступу до залучених ресурсів, мають оновити основні фонди, наростити виробництво, створити нові робочі місця. Разом, це має сприяти зниженню рівня безробіття, зростанню рівня життя населення, збільшенню рівня зростання ВВП.

Висновки з проведеного дослідження. Аналіз сучасного стану та перспектив розвитку кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ показав, що активізація банківської діяльності – це глобальна задача, яка має розв'язуватися на рівні загальнодержавної політики та потребує розроблення відповідного фінансового механізму.

Ключовими фінансовими важелями, які стимулюватимуть банки займатися кредитно-інвестиційною діяльністю, фінансуючи підприємства реального сектору економіки, мають бути заходи

забезпечення підвищення дохідності за одночасного зниження ступеня ризику шляхом кращої класифікації потенційних об'єктів вкладання коштів. Тобто, основною задачею для банківських установ є впровадження сучасних систем ризик-менеджменту, які мають точніше оцінювати кредитоспроможність позичальників та надійність їх боргових зобов'язань. Також, на рівні держави та регулятора банківського ринку мають бути сформована така нормативно-правова база, яка стимулювала би банки впроваджувати сучасні підходи ризик-менеджменту у власну діяльність.

Отримані результати відкривають простір щодо подальших наукових досліджень. Подальші розвідки у даному напрямку стосуватимуться розробки фінансового механізму активізації кредитно-інвестиційної діяльності банківських установ. Розв'язання глобальної задачі активізації банківської кредитно-інвестиційної діяльності врешті решт має забезпечити сталий розвиток не лише фінансового ринку але й економіки держави цілому, а також покращити соціально-економічний стан нашої країни.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Банківські операції / А.М. Мороз, М.І. Савлук, М.Ф. Пуховкіна та ін.; за ред. д-ра. екон. наук проф. А.М. Мороза. – К. : КНЕУ, 2002. – 476 с.
2. Луців Б. Л. Кредитно-інвестиційна діяльність банків України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра екон. наук: спец. 08.04.01 / Б. Л. Луців // Тернопільський держ. економічний ун-т. – Тернопіль. – 2005. – 29 с.
3. Любунь О.С. Банки як стратегічні інвестори промисловості: монографія / О.С. Любунь. – К.: Університет економіки та права "Крок", 2004. – 358 с.
4. Пересада А.А. Управління банківськими інвестиціями : монографія / А.А. Пересада, Т.В. Майорова – К. : КНЕУ, 2005. – 388 с.
5. Примостка Л. О. Аналіз банківської діяльності: сучасні концепції, методи та моделі: Монографія. / Л.О. Примостка –К.: КНЕУ, 2002. – 316 с.
6. Синки Дж. Финансовый менеджмент в коммерческом банке и в индустрии финансовых услуг / Джо-зеф Синки-мл.; пер. с англ. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2007. – 1018с.
7. Фабоцци Ф. Управление инвестициями / Фабоцци Ф ; пер. с англ. – [Серия «Университетский учебник»]. – М. : ИНФРА-М, 2000. – XXVIII, 932 с.
8. Шелудько Н.М. Банківське кредитування інвестицій у перехідній економіці України: монографія / Н.М. Шелудько. – К.: Об'єднаний ін-т економіки НАНУ, 2005. – 318 с.
9. Закон України "Про банки і банківську діяльність" № 2121-III від 7.12.2000р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>
10. Закон України "Про інвестиційну діяльність" №1560-XII від 18.09.91 р. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>

11. Огородник В. В. Кредитно-інвестиційна діяльність банків України за умов фінансової нестабільності та фактори впливу на неї / В.В. Огородник // Регіональна економіка. – 2012. – № 1. – С. 161-169. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/regek_2012_1_21.

12. Рішення Ради НБУ від 13.12.2017 № 59-рід «Про активізацію кредитування в Україні» – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/vr059500-17>

REFERENCES:

1. Bankivski operatsii [The banking operations] / A.M. Moroz, M.I. Savluk, M.F. Pukhovkina – K. : KNEU, 2002. – 476 p. [in Ukrainian].
2. Lutsiv B. L. Kredytno-investytsiina diialnist bankiv Ukrainy [The credit-investment activity of banks in Ukraine]: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. stupenia d-ra ekon. nauk: spets. 08.04.01 / B. L. Lutsiv // TNEU. – Ternopil. – 2005. – 29 p. [in Ukrainian].
3. Liubun O.S. Banky yak stratehichni investory promyslovosti [The banks as the strategic industry investors]: monohrafiia / O.S. Liubun. – K.: Universytet ekonomiky ta prava "Krok", 2004. – 358 p. [in Ukrainian].
4. Peresada A.A. Upravlinnia bankivskymy investytsiiami [The bank investments management] : monohrafiia / A.A. Peresada, T.V. Maiorova – K. : KNEU, 2005. – 388 p. [in Ukrainian].
5. Prymostka L. O. Analiz bankivskoi diialnosti: suchasni kontseptsii, metody ta modeli [The bank activity analysis: the modern approaches, methods and models]: Monohrafiia. / L.O. Prymostka – K.: KNEU, 2002. – 316 p. [in Ukrainian].
6. Sinki Dzh. Finansovyy menedzhment v kommercheskom banke i v industrii finansovyh uslug [The financial management of commercial banks and the financial services industry] / Dzhozef Sinki-ml.; per. s angl. – M. : Al'pina Biznes Buks, 2007. – 1018 p. [in Russian].
7. Fabocci F. Upravlenie investicijami [The investments management] / Fabocci F ; per. s angl. – [Serija «Universitetskij учебник»]. – M. : INFRA-M, 2000. , 932 p. [in Russian].
8. Sheludko N.M. Bankivske kredytuvannia investytsii u perekhidnii ekonomitsi Ukrainy [The investments bank crediting in transitive Ukrainian economy]: monohrafiia / N.M. Sheludko. – K.: Obiednanyi in-t ekonomiky NANU, 2005. – 318 p. [in Ukrainian].
9. Law of Ukraine "Pro banky i bankivsku diialnist" [About Banks and Banking] № 2121-III (7.12.2000). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>
10. Law of Ukraine "Pro investytsiinu diialnist" [About investment activity] № 1560-XII (18.09.91) URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
11. Ohorodnyk V. V. Kredytno-investytsiina diialnist bankiv Ukrainy za umov finansovoi nestabilnosti ta faktory vplyvu na nei [The credit-investment activity of Ukrainian banks under the financial unsteadiness conditions and the influencing factors] / V.V. Ohorodnyk // Rehionalna ekonomika. – 2012. – № 1. – S. 161-169. – [in Ukrainian]: http://nbuv.gov.ua/UJRN/regek_2012_1_21.
12. Decision of the NBU Council "Pro aktyvizatsiiu kredytuvannia v Ukraini" [About intensification of crediting in Ukraine] URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/vr059500-17>

**BANKS CREDIT-INVESTMENT ACTIVITY:
MATTER AND FEATURES OF IMPLEMENTATION IN UKRAINE**

The productive economic relations between the business entities should be based on the proper and efficient organization of the financial resources mobilization and distribution processes. The realization of such procedures in modern economic environment is assigned to the financial system (financial market) of the country. At the same time, the credit-investment activity is one of the main sources for the financial institutions income generation and the engine of any financial system. Consequently, it's hard to overestimate the importance of credit-investment activity for the economic system in whole and for the financial market as a part of it. The financial market in Ukraine is a bank-oriented one, because the commercial banks are the strongest market participants. That is why the researches in the field of banking institutions credit-investment activity analysis are so valuable in both scientific and practical aspects. This article is dedicated to the study of the fundamentals and special features of banks credit-investment activity conducting in Ukraine.

The main goal of this article is to conduct the review and analysis of the most problematic issues of banking institutions operation in Ukraine as well as the clarification and refinement of the main concept and definitions in the sphere of banks' credit-investment activities.

The article considers the fundamentals of credit-investment banking activities and gives an expanded interpretation of the main concepts and principles of such operations. The analysis of the current situation of the credit-investment operations of the Ukrainian banking institutions allows to determine not only the fundamental principles of such activities, but its specific features in modern Ukraine. The study of banking activity also identifies the most crucial points in effectiveness improvement for financial system in Ukraine in whole. It is defined that the major obstacles in the bank's credit-investment operations intensification are the troubled indebtedness and the defaults on debt instruments. The implementation of the bank's credit-investment operations risk-yield management tools is proposed for the efficiency improvement in banks activities within the complex risk-management system for the banking institutions.